

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6CoCsp/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121200995
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8121200995.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Milana Majerníka, v spore žalobkyne: Q. E., G.. XX.XX.XXXX, K. C. XX, XXX XX C., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31954448, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 600,- eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 15Csp/16/2021-52 z 26. októbra 2021 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok v napadnutom I. a III. výroku.
- II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Prešov 3. februára 2021 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu primeraného finančného zadostučinenia vo výške 600,- eur a na náhradu trov konania. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 12Csp/225/2017 o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky bola v postavení spotrebiteľa voči terajšiemu žalovanému úspešná v uplatňovanom nároku, dôkazom čoho je rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 12Csp/225/2017 z 25. februára 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 15. mája 2020. Týmto rozsudkom súd rozhodol, že zmluvná podmienka uvedená v čl. I. bod 7.1. dohody o poskytnutí služieb č. XXXXXXXXXXXX z 22. mája 2015 k zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX z 22. mája 2015 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným, v znení: „Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie dohody zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,75 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Ako spotrebiteľ si uplatňuje primerané finančné zadostučinenie za porušenie svojich spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného primeraného finančného zadostučinenia proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľ na súde úspešný. Slovo primeraný má viacero synonym a jedným z nich je slovo spravodlivý. Výška primeraného finančného zadostučinenia preto nemôže mať len symbolický význam, nakoľko primerané finančné zadostučinenie len v symbolickej výške, nemôže byť ani primeraným, ani spravodlivým. V tejto súvislosti dala do pozornosti, že na rozdiel od iných inštitútov finančného zadostučinenia existujúcich v právnom poriadku Slovenskej republiky (napr. ochrana osobnosti), v

ktorých sa na prvé miesto kladie morálne zadosťučinenie a finančná satisfakcia slúži len na dovŕšenie nápravy, tak pri inštitúte primeraného finančného zadosťučinenia je možné zadosťučinenie len v peňažnej forme ako jediného prostriedku, na jednej strane postihu nečestného dodávateľa a na druhej strane je primerané finančné zadosťučinenie odmenou spotrebiteľa za úspech na súde v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Ak má primerané finančné zadosťučinenie reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním primeraného finančného zadosťučinenia v takej výške, aby mala nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo primerané finančné zadosťučinenie priznané v symbolickej výške splňať nemôže. Aj keď výška primeraného finančného zadosťučinenia sa nedokazuje a súd ju stanovuje voľnou úvahou, tak kritéria, z ktorých by mala voľná úvaha vychádzať, vyplývajú z intenzity porušenia spotrebiteľského práva zo strany dodávateľa. Pri nepeňažných nárokoch, z ktorých nevyplýva výška finančného plnenia, by takýmto kritériom mala byť recidíva porušovania spotrebiteľského práva, s tendenciou zvyšovania primeraného finančného zadosťučinenia pri zistení opätovného opakovaného porušenia spotrebiteľského práva. Keďže je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, a preto požaduje primerané finančné zadosťučinenie vo výške 600,- eur. Čo sa týka otázky rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, tak táto otázka je definovaná rozsudkom v základnej veci, t. j. rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 12Csp/225/2017 z 25. februára 2020 a jeho odôvodnením, ktorý je hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadosťučinenie a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať, ako záväznej. Tento rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva v základnej veci, nie je možné v konaní o primerané finančné zadosťučinenie, ani rozširovať, ani zužovať.

2. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 150,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, zamietol žalobu v prevyšujúcej časti a priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 3 ods. 3, ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) v znení účinnom do 9. júna 2013, § 52, § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom do 31. marca 2015.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie skutkovo odôvodnil tým, že Okresný súd Prešov v spore, stranami ktorého boli žalobkyňa a žalovaný, rozsudkom, sp. zn. 12Csp/225/2017 z 25. februára 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 15. mája 2020, určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky.

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že vo veci vedenej Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 12Csp /225/2017 sa žalobkyňa domáhala určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok obsiahnutých v článku I. bod 7.1. dohody o poskytnutí služieb č. XXXXXXXXXXXX z 22. mája 2015 k zmluve o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX z 22. mája 2015. Vo vzťahu k nároku na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky mala v konaní úspech. Ukončením tohto konania bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola podaná 3. februára 2021, teda v čase, keď ešte neuplynula všeobecná trojročná premlčacia doba vyplývajúca z ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka. Súd mal za to, že žalobkyňa si na súde úspešne uplatnila porušenie práva nadobudnutím právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Prešov v základnom konaní, kedy jej začala plynúť premlčacia lehota na uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia (obdobne rozsudok Krajského súdu v Prešove, č. k. 2Co/137/2016-71 z 24. mája 2017). Žalobkyňa si bez akýchkoľvek pochybností v inom súdnom konaní úspešne uplatnila právo na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky voči žalovanému. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma, v prejednávanej veci k vzniku ujmy na strane žalobkyne bez akýchkoľvek pochybností došlo. Vo vyššie uvedenom konaní bolo právoplatne rozhodnuté o určení neprijateľnosti jednej zmluvnej podmienky obsiahnutej v obchodných podmienkach k zmluve o úvere. Žalobkyňa taktiež aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov v základnom konaní, v ktorom spochybňoval dôvodnosť žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, bola dlhodobo nedôvodne vystavená psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až

do doby právoplatného skončenia konania. Pritom je zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý do zmluvy (resp. obchodných podmienok) naformuloval neprijateľné zmluvné podmienky. Vzhľadom na to, súd za primerané považoval finančné zadosťučinenie vo výške 150,- eur. Táto čiastka zodpovedá sume po 150,- eur za každú zmluvnú podmienku, o ktorej neprijateľnosti sa rozhodlo v základnom konaní Okresného súdu Prešov. V tomto konaní sa rozhodlo o neprijateľnosti jednej zmluvnej podmienky, za ktoré žalobkyni patrí finančné zadosťučinenie vo výške 150,- eur (150,- eur x 1). Takto priznané finančné zadosťučinenie v celkovej výške 150,- eur je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, je akousi určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednávaní úverovej zmluvy závadne konal (obdobne rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/125/2019).

6. S poukazom na princíp primeranosti súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

7. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalobkyňa bola v konaní úspešná v časti základu nároku v rozsahu 100 %, pričom výška priznaného nároku závisela výlučne na posúdení súdu. Preto súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom pri vyčíslení sa bude vychádzať z priznanej sumy.

8. Proti rozsudku v rozsahu výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 150,- eur a výroku o trovách konania podal včas odvolanie žalovaný, a to z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP, teda, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietané porušenie práva na spravodlivý proces vzhľadom na to, že rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný pokiaľ ide o určenie výšky nároku a z jeho odôvodnenia nevyplýva, na základe akých úvah, dokázaných skutkových okolností a z nich vyvedených skutkových záverov a následného právneho posúdenia, súd dospel k záveru o existencii nároku na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 150,- eur. Navyše žalobkyňa v žalobe ani v priebehu konania neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by ňou tvrdený nárok preukazovali. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/91/2012, podľa ktorého s ohľadom na jeho (§ 3 ods. 5 uvedeného zákona) neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. K namietaným nesprávnym skutkovým zisteniam tvrdil, že dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie neboli preukázané skutočnosti a odôvodnenie napadnutého rozsudku ani neobsahuje žiadne skutkové a právne závery nadväzujúce na vykonané dokazovanie, ktorým by sa preukázala dôvodnosť a výška zadosťučinenia v sume 150,- eur. Z podanej žaloby a ani z nasledovného priebehu konania nevyplýva žiadny dôvod, posúdením ktorého je možné priznať zadosťučinenie vo výške, čo len 1,- euro. Za týchto okolností nie je podľa neho na mieste aplikovať ani princíp v zmysle ktorého, výška priznaného plnenia závisela od úvahy súdu a že danosť nároku bola preukázaná. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil na nové konanie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v celom rozsahu, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku za odvolanie a z trov právneho zastúpenia.

9. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že právoplatný rozsudok súdu prvej inštancie vydaný v základnom konaní, ktorý je prílohou žaloby, jasne deklaruje, že v právnom vzťahu založenom zmluvou o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX z 22. mája 2015 došlo k porušeniu noriem spotrebiteľského práva, a to uvedením neprijateľnej zmluvnej podmienky v článku I. bod 7.1 dohody o poskytnutí služieb č. XXXXXXXXXXXX z 22. mája 2015. Podľa jej názoru je vzhľadom na výsledok základného konania nepochybné a evidentné, že na súde úspešne uplatnila porušenie svojho práva, ako aj povinnosti žalovaného ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa, resp. osobitnými predpismi, čím bola naplnená hypotéza právnej normy uvedená v ustanovení § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Výsledok základného konania, v ktorom súd právoplatne judikuje neprijateľnosť zmluvnej podmienky je potrebné považovať za úspešné uplatnenie práva alebo povinnosti v súdnom konaní podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Ujma, ktorá jej vznikla konaním žalovaného nebola len v akademickej rovine, ale preukázateľne došlo aj k zásahu do jej majetkovej sféry a

uplatňovaním jej legitímneho nároku v súdnom konaní bol narušený nielen jej bežný život. Za nesprávne považuje konštatovanie žalovaného, podľa ktorého nemá nárok na náhradu trov konania, pretože aj po rekonštrukcii civilného procesu v zmysle uvedeného je potrebné posudzovať otázku náhrady trov konania v prípade čiastočného procesného (ne)úspechu, ak výrok rozhodnutia na plnenie závisel od úvahy súdu alebo znaleckého posudku. Na základe uvedených skutočností žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správny potvrdil. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

10. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobkyne písomne nevyjadril.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 CSP, v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

12. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné.

13. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

14. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

15. Z obsahu spisu má odvolací súd za preukázané, že žalobkyňa si uplatňuje nárok na primerané finančné zadosťučinenie na základe toho, že v konaní vedenom Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 12Csp/227/2017 o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná, dôkazom čoho je rozsudok z 25. februára 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 15. mája 2020. Keďže žalovanému bola v tomto konaní uložená povinnosť zdržať sa použitia zmluvnej podmienky v znení: „Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie dohody zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,75 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi.“, žalobkyňa sa následne podanou žalobou domáhala primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 600,- eur.

16. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak táto ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku ujmy. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

17. K odvolacej námiatke žalovaného o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že v zmysle záverov konštantnej judikatúry právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení sú vyvodzované právne závery a aplikovaná konkrétna právna norma na zistenie skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nemu vtedy, ak súd nepoužil správny, náležitý právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

18. Po oboznámení sa s odôvodnením napadnutého rozsudku, odvolací súd hodnotí túto odvoláciu námiatku vo vzťahu k samotnému nároku, ako aj k výške priznaného zadosťučinenia za nedôvodnú. Z napadnutého rozsudku má odvolací súd za preukázané, že žalobkyňa si úspešne uplatnila voči žalovanému právo na ochranu spotrebiteľa, keďže súd určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky, uplatnením ktorej bolo vymáhané plnenie majúce povahu neprijateľnej zmluvnej podmienky, v dôsledku čoho má podľa zákona o ochrane spotrebiteľa právo na primerané finančné zadosťučinenie. Základ nároku je tak nepochybne daný.

19. Čo sa týka výšky súdom prvej inštancie priznaného finančného zadosťučinenia, ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa neustanovuje žiadne kritéria pre vymedzenie výšky, resp. spôsobu výpočtu finančného zadosťučinenia pre spotrebiteľa.

20. Podľa názoru odvolacieho súdu bez stanovenia kritérií pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je v danom prípade potrebná komparácia s odškodňovaním iných nemajetkových újm v zmysle vnútroštátnych právnych predpisov (nevyučujúc európske), pri ktorých dochádza k ujme fyzickej osoby ďaleko závažnejším a už nezvratiteľným spôsobom.

21. V danej veci považuje odvolací súd sumu 150,- eur za primeranú rozsahu a povahe porušenia práv žalobkyne, keďže porušenie práv spotrebiteľky spočívalo v uplatnení neprijateľnej zmluvnej podmienky, na základe ktorej žalobkyňa niekoľkokrát uhradila žalovanému ako súčasť mesačnej splátky úveru aj sumu vo výške 26,36 eur.

22. Vzhľadom na uvedené má odvolací súd za to, že súdom prvej inštancie priznaná suma zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľke satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Žalobkyňa bola nútená v dôsledku konania žalovaného domáhať sa ochrany svojich práv prostredníctvom súdneho konania, ktoré určitým spôsobom zasahuje do bežného života spotrebiteľa a je spôsobilé mu privodiť ujmu v súkromnom živote vo forme strachu, nepríjemných pocitov a iné. S poukazom na uvedené okolnosti nemožno pochybovať, že výška súdom prvej inštancie priznaného primeraného finančného zadosťučinenia je adekvátna skutočnostiam prejednávaneho prípadu a plní základný účel predmetného inštitútu, ktorým je poskytnutie satisfakcie žalobcovi - spotrebiteľovi a odradenie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov.

23. K odvolacej námiatke žalovaného o porušení práva na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/218/2010 z 23. novembra 2010, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 188/06 z 8. júna 2006).

24. K odvolacej námiatke žalovaného, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, odvolací súd uvádza, že predmetný odvolací dôvod predstavuje pochybenie v procesnom postupe súdu prvej inštancie, ktoré nemožno subsumovať pod iné odvolacie dôvody a ktoré je spôsobilé vyvolať následok nesprávneho rozhodnutia vo veci. Z odvolania žalovaného však žiadne konkrétne porušenie procesného postupu súdu prvej inštancie nevyplýva, preto sa odvolací súd predmetnou námiatkou žalovaného bližšie nezaoberal.

25. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie správne dospel k vyššie uvedeným záverom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

26. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, pričom odvolanie žalovaného bolo vyhodnotené ako nedôvodné, a preto bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalobkyni proti neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).